

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1581 usque ad annum 1589

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118650

§. 34. Pretiosa mors sanctæ Theresiæ Carmelitarum Fundatricis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67246](#)

mumque Sacramentorum usum proprii-
nare posset, interim spondebat, nul-
lam vim se conscientiis illaturum, sed
unice optaturum, ut quivis ex utraque
Religione in Imperii comitiis approbata
alterutram, quæ præplacuerit, pro suo
arbitrio amplectatur: de cetero autem
inquietabat, quod nunquam in mente ha-
buerit, Capitulum suo electionis jure
privare, minus vero ejus privilegia,
atque immunitates infringere, adeo,
ut tunc, si eum vel brevi, vel nonnisi
post longævos annos mori contingeret,
aut ob temporum vicissitudines Electo-
ratum abdicare cogeretur, novam ele-
ctionem ad Capitulum pleno jure de-
volvi sincere vellet.

§. XXXIV.

Pretiosa mors sanctæ Theresiae Car- melitarum Fundatricis.

Hucusque sancta Theresia suo Carme-
litarum Discalceatorum Ordini ad *S. M. Te-*
refia l. 3.
vitæ perfectionem promovendo semper
immoto studio intenta erat; postquam *Ville fore cap. 15.*
enim ferme viginti suæ reformationis *ibid. His.*
Monasteria erexerat, tandem nullis ad- *Ref. Carmel.*
versitatibus, quas malignus hostis ad-
versus eam suscitaverat, unquam fracta,
minus vero a firma in Deum fiducia,
ac patientiæ studio dejecta Burgis di-
scessit, & Palentiam, inde vero Medi-

Sæcul. XVI
A.C. 1582.

nam profecta est, Abulam, cuius Monasterii Priorissa erat, secessura: cum vero Medinæ ageret, eam Carmelitarum Vicarius Provincialis Albæ Ducissæ nomine rogabat, ut Albam concederet, quo etiam die sancto Matthæo sacra jamjam morbo correpta adveniat, ubi per aliquot horas cum Ducissa colloquens ad Carmelitarum Virginum Monasterium in eadem Urbe situm secessit: altera vero die piis exercitiis vacans ab eo tempore usque ad sancti Michaelis festivitatem ægre vitam trahebat, cumque eadem die sanguinis fluxu laborare inciperet, vitæque suæ finem appropinquare sentiret, lectum petiit, atque Vicarium Provincialem advocans extrema morientium Sacra menta sibi administrari efflagitavit, & postea ad carissimas suas Filias conversa, his verbis eas alloquebatur: *obsecro vos in Domino, filiae meæ charissimæ, ut primævas instituti leges simul, & constitutiones quam accuratissime, integerrime que observetis: simul etiam pravum, quod hæc parum diligens vobis Religiosa dedit, exemplum nolite, quæso, respicere, sed quidquid hoc ipso deliqui, ejus a vobis mihi velim veniam dari.*

His dictis sacratissimum Dominici Corporis viaticum cum summa animi demissione, ac maximo pietatis sensu rece-

recepit, altera autem die feria quinta, ^{Sæcul. XVI.} postquam per quatuor-
decim horas cum morte luctata erat,
^{A.C. 1582.} circa nonam noctis horam Creatori suo
animam reddidit: cum vero tum hic
ipse flueret annus, quo facta temporum
est, & Calendarii correctio, decem ex
illo sublatis, qui excreverant, diebus,
idcirco primus post ejus obitum dies
fuit ejusdem mensis decimus quintus,
quo ejus festivitatem Ecclesia celebrat,
quamvis dies obitus sui tum computa-
tus fuerit pro decima quarta Octobris.
Ceterum S. Theresia vivebat annos se-
xaginta septem, menses sex, & dies
septem, ex quibus quadraginta, & se-
ptem in vita religiosa traduxit, eo-
rumque viginti septem primos in In-
carnationis cœnobio, & posteriores vi-
ginti in originaria, primigeniaque Car-
mellarum Regula transegit.

Altera post obitum die Corpus ejus
Albæ in Cœnobii Choro cum magna
pompa sepeliebatur, postquam vero hoc
monumentum anno sequenti die quarta
Julii fuerat apertum, sacrum Theresiæ
Corpus omnino integrum, atque adeo
sanum, sicuti in die obitus sui erat, re-
pertum est, ac tam gratuim exhala-
bat odorem, ut ejus suavitas per to-
tam Ecclesiam diffunderetur.